

Un ostrov de iubire

de Benone Burtescu

Uite, e ca o vrajă a lumilor stelare
Nimbul tău de dragoste regească înserare,
Oricât as căta farmecul deplin să-l rostesc
Simt că-ți rămâne nespus înțelesul ceresc...

Tremură în ochii tăi tot ce e dor pe pământ,
Ramuri de cântec în primăvăratecul vânt.
Oprită pe gene lumina de-amurg mai dulce se face,
Visează drumețul de mine, îngenunche și tace.

Dus-întors gând, pescărus între țărături și ape
E fericit că de-atâta frumos nu mai e chip să mai
scape.
Ia spune iubito: n-ai vrea să-ți fac o colibă, un palat,
Undeva într-un ostrov ceresc miresmat?

Barca luminii te legene în blânde osanale,
Iară și iară răsfrânte în senin frumusețile tale,
Raze cumiți pe obraji pâlپând a rubin
Ecouri prelungi de iubire să-ți murmure lin...

Povestea poveștilor noastre cum oare-ar începe?
E cineva înțelept, ce-ar putea-o pricepe?
Nu-i nimeni, nu-i nimeni...
Rămânem doar noi, trecând peste doruri 'nainte,
'napoi...
Rămânem doar noi, magi ai stelelor toate,
Uimiți de splendoarea colibei dintre palate!

Tu, mireasă, plutire pe-azurul de ape,
Ireal de frumoasă, cale lactee sub pleoape...
Lamură eu, fluturându-ți poeme pe-aproape...

e-frumos.ro